

N.B. den 8 april 1951. Red. Martin Johanson. 25 årgang.

En tragedie:

Jeg vilte så gjerne ditte,
men tanken vil bare vikle.
Hvordan ord skal han likevel få,
redaktøren, er det jeg liker på.

Til Spiltra dro han en kvell på fest,
hatten på sni, og bukrymsen kvest.
Han kjørte utover i alvorlig fart.
Særet det virket, og han brukte et kvart.

På det det var der i store tall,
så kavale det fikk han i alle fall.
Lunnes gule genser og sorte skjort,
oppmuntret han til en deilig flørt.

Hun var så yndelig, lita og mett.
Han var vel heldig, hadde velget rett.

De danset sammen den lange natt.
De deiligste timer han hadde hatt.

Så tok da festen omsider slutt,
Men herligheten var for han i stutt.
Han skulle følge sin jente hjem,
så fikk han kanskje noe igjen.

De vandret utover i deilig vær,
men stedet var ei så ganske nær.
Opp i Østlandet bodde hun,
og det kom de da etter en stund.

Der tok han sin lille så kjærlig på
fang.
Men klippingen ble ei så veldig lang,
for "Bjørnøglubben" han vitnet han.
Hvad var det ungdommen ville igang?

Han sprang ut av sengen og kom seg ned.
Men hvad han der med fikk se,
Ja - det vet ikke jeg - - - -
Men det er vel nok endur han tenke seg.

Og redaktøren stikker, han kom seg vekk.
Han hadde fått seg en ordentlig skubb.
Hadde han ei slik uflaks hatt,
hadde han vel litt liggende dør ^{den} lange natt.

Immer bar det i rusende fart,
og hjemme det var han ganske snart.
Da fikk han se at han siden hadde
lært,
for der gikk jo mor, akkurat i fjøret.

Ha-Ha-Ha

Baldrian.

"Hjertelighet med skjeggrest."

På forrige ungdomsmise, altså
skrat det offisielt var stilt, kom her T. bort
til meg. Vi pratet en stund, så spurte jeg han
hvorfor ikke han var rikt himn til påske enda.
Han svarte ikke noe på det. Senere skjønte jeg
jo hva grunnen var. Her T. danset med Froken
f. og da man gikk hjem, sto de selvfølgelig følge.
Det bar på "mølla" bide med Froken f. og her T.

Jeg skulle nok samme veien så
jeg longte at jeg likevel godt kunne lære litt
på dem. Jeg gjorde da det.

På "Mølla" er alle rullegardiner
mer eller mindre runderst så det var ikke
sannsynlig å se hva som foregikk innenfor. Her T.
satt og spiste da jeg kom. På den andre siden av
bordet satt Froken f. Da han hadde spist fant han
ut at han hadde glemt å berbe seg.

Froken f. sa at han måtte gjøre det med en gang.
Skjeggresten til en vis Vassdeling hadde nok ger
vært henne, så himn ville rike seg mot at
det samme gjentok seg. Ja her T. berbe seg. Etter
det satt en stund og pratet men så fant han
ut at han var full, og så la han seg like godt.
Siden bad han Froken f. om å komme og sette seg
på sengkanten. Han innsto seg først, men så
gikk himn da bort og satte seg på sengkanten.
Jeg skjønte meg bort å gå bort til et annet
vindu der jeg kunne ha bedre overblikk over
situasjonen. Her T. var tydeligvis ikke fornøyd enda
for han spurte om hun ikke ville legge seg
med han. Denne gangen var han villig med
en gang. Ja, himn var så ivrig at det sa
ut som om himn var redd for at han skulle
ombestemme seg. Han kom seg runderst i
en fart. Etter en stund gikk jeg her T. si.
"Ska vi - - -", resten av skringen ble borte
for han riktet det bare. Froken f. svarte noe
tilbake. Jeg husket at vi var det best å for
vinne med en gang. Som husket så gjort, jeg
gikk hjem og la meg.

Nok morgener ved nitiden kom jeg
tilfeldigvis på de samme kantene. Da fikk jeg se
at døren gikk opp. Jeg skjønte meg å komme meg
i skyd. Et huset hode stakk ut. Det var
Froken f. Himn skjønte seg om birlagjornet

og sprang inn døa himne hos dem selv.

Slukk innom.

Har du prøvd det nye middel for kraftanslutninger: „Irix druesukkerkalkuler.“ En bli styrket for kraftanslutninger av en hver art.

Opplysninger om bruksanvisning og virkningsgrader fås ved henvendelse til bladets redaktør. Han har vist prøvd dem og funnet dem brukbar.

Fås kjøpt hos

Chr. Waakvik.

Ljyr

Er det noen som kan rykke to piker fra Nuvudat de kvelder det er fest i Spildra. Det bli i lengden nokre anhengende å gå den lange vieren. Merk: Godtjærlig for hvem må mottas på utover. Her, da det kanskje kan bli anden skjyes inn, over eller festen, som også skal ha godtjærlig.

Bill. muk. Du to som går.

Kjære lagrode og brødre.

En liten biten til dere alle fra soldaten i 2 kapp. bat. H 51. Kjære piker her skulle dere ha vært. Vi mangler både „Pille mennis“ og „frøken rastløs“. Her hadde dere nok ikke kommet bat., 2-3 hundre skamme norske soldater. Hadde ikke det ^{var} noe å vrakke og veljet mellom. Jeg liker nok dere hadde funnet akkurat den rette type som dere kunne ha hatt til ledsagere livet ut.

Dere kan ha både Nappi og jeg lengter til tilbake til de gode gamle „Nuvudatflicker“. Ha det ha alle sammen og bruk på oss som står vakt over landet og deres sikkerhet, mens dere man dere. Derfor var røde til vi kommer på plass, for da er vi hengende.

Heien „Komets“ militær medarbeiter.

22053 Nylstad.

Eller først kjærlighet.

Det kom en søt pike fra Sunnmøre til Nuvudat, og jeg ble så blott av henne, at jeg kunne nesten ikke holde kontroll over meg selv. Og, jeg samrådte meg med mine kamrater Palmsondagen, da vi var en liten bus opp med Lysvatnet, og mekanikeren som var med røde meg.

til og ikke holde meg borte i førstningen, selvfølgelig
for å få en yngre selv, men det ble vist
med han som med minnisten at det ble på
5 meters avstand. Første gangen jeg så henne var
en lørdagskveld som vi alle var samlet på
ungdomskunst og danset litt. Minnisten som også
var der baunte i høye toner fordi han kunne
danne så lite, det la seg overlig en friske rundt
minnen på han, som lignet fløte, når han så
henne dans. Ja det var veldig fristende, og jeg kjente
som en magnet som ville drage meg bort til henne.
Men jeg hadde jo bort mekanikeren i vare på av-
stand første gangen. Den følgende natt som jeg ikke,
låg bare og tenkte på hva jeg skulle gjøre for
å knuse hennes hjerte. Da jeg som rasg ikke fikk
sveve, tok jeg min fiolin og spilte "Kanarifuglen"
og jeg ble enig med meg selv om at denne melo-
dien sikkert ville gjøre henne matteløs. Om mor-
ningen stod jeg opp kl 10, men jeg quidde ikke å
spise noe for jeg var så full av bebiteligheter.
Jeg satt lenge ved bordet og kladdet meg i hodet
og da fløy en tanke i meg. Jeg tok på meg
blådrum og så gikk jeg til ho Dagmar og sparte
henne om ikke hun kunne gjøre sitt beste for
å hjelpe meg ut av denne vanskelige situasjonen,
ellers hadde jeg at det ville gå meg galt. Og hun
ville gjerne bruke ryggen på støtta så ho, og lovt
meg å gjøre sitt beste. Det gikk to dager før jeg
blet noe fra nødhjelpen, men da fikk jeg en

gladlig overraskelse, og omfavnet henne og løst for
hjelpen. Hun hadde planlagt det slik at selv kongen
kunne ikke ha gjort det bedre. Hun ordnet til en
lyftetur opp til Gyrvatnet og Tømmningen skulle
være med.

Lørdagsformiddag startet vi, og jeg
gikk så litt som aldri før, for jeg regnet jo med
lite graden. Jeg gikk jo selv opp en dag på forhånd
med Odin og dinne. Vi kom opp over middag, og da
drakk vi kaffe og hørte i Radio for jeg hadde jo
Løst ~~en~~ ^{en} ~~for~~ ^{for} anledningen. Men
var redd for at jeg skulle fryse på henne så hun ville
absolutt at jeg skulle ha utvandrings på meg, men
det ville jeg ikke, for jeg syntes at det bit både
meg både opp og ned, og da kunne jo ho ta feil
og bli at jeg hadde fått blåmer, og det ville jeg jo
ikke for jeg regnet jo med at jeg ^{den} ikke til å ligge
i døveln om natta. Som rasg så gjort, ja jeg skal
ikke komme minne inn på selve natta for det kan
jo en her skjønne seg til når de får høre at
mekanikeren som låg ved siden ikke fikk sove
på grunn av kjærlighetshvata. Men hovedsak
jeg skal fortelle her er at jeg fikk hennes hjerte
med hennes hånd og minne, og herut lite ord
betyr jo alt for meg, og det som nå betyr for meg,
er at jeg girer å beholde henne, at ikke Ola den
luringen tar av for meg, for han er jo litt av
en hjertesmerer, det har iallefall Olsen fått merke.
Ja, og noe selsk, eller om mine

peisegjævelser har jeg jo ikke adskilt, men jeg
kan jo forstille mig om hvordan jeg har følt det
siden Piden. Jeg har følt mig som Adam i
Paradis, fælt av kunnskapens skjinn og skruellte frø.
Ja det har vært en gylden tid siden folket for til
Lofoten, og gid de ikke har kommet så snart til-
bake.

Ja det er ikke alle som vil skjone
sine kjærlighetsfølelser, men det vil jeg. Da vi etter
det store langrenn var på ungdomshuset og danset, var
jeg ontent helt borte, jeg var samvittig av kjærlighet
og glede. Vi danset jo bare til kl 12 og da tok jeg
min hjertes kjær med meg og for til Sanda, men
jeg slapp henne ikke før ~~til~~ neste kveld kl 12/3.
Ja, jeg må ikke glemme at Søndagskvelden fikk jeg
Gustavsen til å kjøre oss og samtidig på kino, men
skal jeg være helt ærlig så jeg ikke stolt på filmene
satt bare og så tilende på henne som jeg hadde gitt
mitt hjerte til, men hun la visst ikke merke til
det for hun var så opptatt av filmene. Da kinoen
var slutt, kjørte Gustavsen oss tilbake til Sanda, og
da hadde jeg min ryttel, den sette jeg ved kinn-
døren og spærte fint med henne til Nurdal og
utover urennet. Da vi kom fram dit hun skulle stoppe
vi og stod en stund og kjonet lite gramma og så ga jeg
henne minnet til kys til godnatt.

Og jeg skulle ikke ha sett på
være svinn, for da jeg kom til Kinnedammen på kinn-
men fant jeg ryttelen min i skuffen i første gate.

men jeg bare sette han i fra toa og kjørte him. Jeg
var så helt da jeg kom hjem, så om jeg skulle ha vært
med i ett langrenn. Jeg har aldri før gitt så lang
en vei for jeg har jo ryttel med hælrummi og gir.
Og i denne anledning ville jeg jo helst gå for at
tiden skulle bli lengre. Ja, slik er kjærligheten. Om
jeg hadde fått oppmuntningssjette hadde de ikke gjort
halvdelen så god verkning. Og nu får jeg da
være å forstille den mere, men en ting til skal
jeg si for jeg slutte, og det er det at neste gang
skal jeg ta ryttelen med meg utover urennet det
kan godt bli datt i natten på."

Pløssa ledig.

Det er omå nok på pløssa ledig for
nå er for sommerferien på Gjeløya. God natt.
Skruellte til

K. H. Dolgen.

Den felles omstendighet.

Denne brikken min, skulle
være i Glomfjord onsdagskvelden
og langrenn og Sata ble enig om
at det kunne bli neste skjedden

at de fikk se en slik tur.
De tok mullebiten til Blomhoff
begyn for, for at det til Tingsvikken
skulle bli, om at det var ledige billetter.
Oms de stod og sa, da kom deila på
at hun kunge jo en sportvogn.
til det som him kom til å få
ni måneder dypa.
Grunnen var så at hun tog under en st.
men det er bare e som vit det.
Ingenem begynte å tenke så smått
at han også for mye hadde fått
men det var jo ualmunnelig godt
men tank om det blir smått
det er jo nok for nått
at Torbjørn må ut med sin stighys lett
til utlatning for at han har gjort det så bra.

Moraten er den
bub handa gjere vunn
og la hille ho feirsta ligge igjen.

Dau for dig!

Dr. Collek den er fin
rik på kvællitt og vaslin.
God for huden og iser
for dig som kommer hente nær.

Billetter og andre nallige skreier!

Jeg inspirerer på det alle høyeste at alle
som er på veg hjem fra fest i Spildra må vite
sin største forsiklighet, og holde seg nøyaktig til
hafikkeregulene, da jeg ikke mest fest komma tjørnde
på min mottorykkel med bindalengen delvis på
slip. I svingene kunger jeg absolutt hile vegen og
deruten $\frac{1}{2}$ av den. Jeg har ikke fløyte på rykelen,
og da jeg har fått demper på lydjetten gar den
hille enn før, og lyder nå som et arabak for
hver eksplosjon, så sanlige må se seg om både
for og bak. Slik kan jeg brette at det må
hurtigst mulig bli stödd rand på vegen fra
Marvold til Selstadvatn da jeg må helt dit opp
for å få bindalengen i staut. Jeg ville vare
svart laknemundig hvis det var noen som kunne
fortelle meg hvem jeg skal henvende meg til
for å få bindalengen registret så jeg kan få
fiskerbursin, da jeg for det mest må kjøre i 1 gear
bli den dyr i forbruk. Dessuten må jeg ha en
del "mildlyser" helst merket "Odin". Når labbot
har hille ikke vert av vegen da bindalengen nå
ble utrakt for store last enn den har vert
med til, og svangtohne er vist svart svake.
Da den er opakken i den ene enden må jeg ha
se det har, det har jo ikke vert noen sak
for meg å få hane fra Bindalen, men da

Orden og planøkonomi Ved Noverdal
ungdomskole.

Huset på Noverdal er som betjent
leid ut til et sykkels d. v. s. den lille salen.
Og det skulle jo være i den sjöneste orden. Lær
seg å sy gjør de vist nok etter det vi forstår.
Så vi tror nok at ^{ingen} damer klarer å sygum
nettet om det sterke kjønnet når de er utlært.
Men akk o ve, det er nok ikke bare gløder.
Drømmer om pyntekantlener, puser, dyner, gardiner,
bæker, sjaker, kjoler for ikke å snakke om spei-
bambing og alt det der, blir brukalt avbrutt av
hårtjukt fornunder røst. Dora står oppe hele natta,
hva skal stikk noe bety. Sunnvidstyper kan jo
spile alt som vi kan. Tenk på det nye røst
på komfyren, servist, for ikke å snakke om
kulim-komfyren, store verdier kan gå tapt. Og
den sundbukk grønnmuren på oversiden kan
bli stjålet så snart han kommer til å velte
over en^{ten} dager for tiden.

Løver, løver over alt, dette er sabo.
Larje mot kurtstypet, forstår dere ikke at tøy virker
berøystende på gulvlakkene, så den varer dobbelt
så lenge. ~~tit~~ Du kan jo en grøft fra oss.
Men spør å komme... tilbake til husk overfald.
Drømmer om en dailig; men hva gjør vel det, når
vi bare kan gode stoler å sitte på, og flotte
jo spør 75 eller 3000 og er bare små beløp.

Om vi skulle skjære lypen til blod på islykke.
sladd servin eller vinkur lurt hvis noen lypet
ubehagelig skulle dette med. Og om vi enda
nåen ai skulle gå å kikke på de mørke,
næsten malingstørn vigger, eller gå å se på det
svarte huller som er loft over lillesalen og
kunne med penger ha blitt et ganske stort
rønn, eller om vi skulle ha kom av hvordan
i kulimgangene når de kan innredes rønn-
ligt rønn under ^{sammen} ~~et~~ ^{et} ~~et~~. Etter det kunne lunde
en kveld vi hadde danser på det lystigste at
hvert la seg ganske pent og syndelig over oss.
For ikke å snakke om laget, solide gruer, der
næsten tølgeblikt platene er blitt dobbelt så
lykke. nu, som da den var lagt på.

Ellen det gjør ingen ting det, når
vi bare bruker ^{helt} kapitalen til stoler.

En annen av kurtstypet.
Erm.

Frivarsalon.

Etter endt julefiske i kofoten har
jeg tenkt å begynne som frivær på ungdomskolen.
Som vantig har jeg tenkt å bruke